

κύριος διότι ὑπεραπίσθη δυστυχῆ κήρην καὶ ἀπροσά-  
 ρτητον γέροντα, οἵτινες ἄνευ αὐτοῦ ἤθελον ὑποπέσει εἰς  
 στυγεράς ὕβρεις. Βεβαίως, ὁ βασιλεὺς δὲν ἀνέχεται  
 τοιαύτην ἀδικίαν, χάριν διὰ τὸν κύριον Μαρκεσίον,  
 χάρι!

Ὁ ἐπιτετραμμένος εὖτε καὶ ν' ἀπαντήσῃ κατεδέ-  
 χθη πρὸς τὴν ἀπιυθύνασαν αὐτῷ τὸν λόγον, ἀλλὰ  
 διευθύνθη πρὸς τὸ μέγαρον τῆς Κρήνης ὁ Ἐρβρίκος  
 προκαλέσας διὰ νεύματος τὸν ἱλιεπυὸν νὰ τὸν συνο-  
 δεύσῃ.

Ἡ νεανίς ἠκολούθει κατόπιν δακρυρροοῦσα, καὶ διὰ  
 νέων δίησεων ἐπεκαλεῖτο τὴν χάριν τοῦ Μαρκεσίου,  
 ἵσταμάτησε δὲ ἴφρου ἴδῃε τὴν κιγκλίδα στυγερώς κλει-  
 σμένη ἐνώπιον αὐτῆς. Τότε κατέπεσε σχεδὸν ἡμιθα-  
 νής, ἄφρονα δὲ δάκρυα κατέβρεξαν ἐς χεῖρας τῆς.

Ἐλαφρυνθεῖσα ὀπωτοῦ ἐκ τῆς γενναίας βροχῆς αὐ-  
 τῶν, ἀπέμαξε τοὺς ὀφθαλμούς της, καὶ ἐπιληρθεῖσα  
 τοῦ βραχίονος τοῦ Ἰουδαίου, ὅστις ἀναλαβὼν τὸ κιβώ-  
 τιον ἐπ' ὤμων καὶ στηριζόμενος ἐπὶ βακτηρίαν εὐειώ-  
 ρει τὴν νεανίαν σιωπηρῶς.

Ἀναχωρήσωμεν διὰ Παρισίους, πάτερ μου, εἶπεν  
 ἡ κόρη ἀνασιῶσα.

Διὰ Παρισίους! ἀνέλαβεν ὁ γέρον, διὰ Παρισίους!  
 Ἄλλ' ἐκ Παρισίων ἐρχόμεθα τώρα τέκνον μου.  
 Δὲν ἠγοράσαμεν ἐκεῖθεν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν τὰ  
 ἐμπορεύματα ἅτινα προσπαθὼ νὰ πωλήσω εἰς Νορ-  
 μανδίαν; εἰς Παρισίους! Τί θέλεις νὰ κάμωμεν εἰς  
 Παρισίους;

— Ν' ἀπολαύσωμεν τὴν χάριν του!

Ὁ ἔμπορος ἔτισσε λυπηρῶς τὴν κεφαλὴν.

— Τὴν χάριν του! ν' ἀπολαύσῃς τὴν χάριν του  
 οὐ; Φ.ὸ! τέκνον μου, διὰ νὰ φθάσῃς μόνον εἰς τοὺς  
 πόδας ἐκείνων ἀφ' ὧν ἐξαρτᾶται ἡ χάρις αὕτη, σοὶ  
 χρειάζεται ἀπειράκις περισσότερα ἰσχύς, καὶ προττα-  
 σία ἢ ὅση ἔχεις. Μόνος ὁ Βασιλεὺς ἢ ἡ Αὐτοῦ Πα-  
 νισρότης ὁ Μαζαρίνος δύναται ν' ἀνακαλέσῃσιν ἀπό-  
 φανιν θανάτου· τὰ δὲ παλάτια αὐτῶν δὲν ἀνοίγονται  
 διὰ τὴν θυγατέρα εἰς Ἰουδαίους.

— Ὅθι τὸν σώσω, εἶπεν ἡ νεανίς, μ' ὅλα αὐτὰ τὰ  
 ἐμπόδια, ναί, ἢ θὰ τὸν σώσω ἢ θ' ἀποθάνω. Τούλα-  
 χιστον δὲν θέλει διαρρημιθῆ ἀκολούθως, οἷ ἢ Ῥαχὴλ  
 ἐγκατέλιπεν ἀνάνδρως τὸν σωτήρᾶ τῆς, καὶ δὲν ἐπροσ-  
 πάθησε νὰ σώσῃ τὸν ἐκθέσαντα τὴν ζωὴν του καὶ κινδυ-  
 νεύσαντα τὰ μέγιστα ὑπὲρ αὐτῆς.

Ἐνῶ ὁ ἔμπορος δι' ἐπιχειρημάτων ἐπροσπάθει ν' ἀ-  
 ποτρέψῃ αὐτὴν τοῦ σχεδίου τῆς, ἡ νεανίς, αἴφνης ἐγ-  
 καταλιποῦσα αὐτὸν, διήλθε τὰς τάξεις τῶν στρατιω-  
 τῶν, οἵτινες κατ' ἐλεύθην τὴν στιγμὴν προητοιμαζόν τὰ  
 τῆς ὁδοποιρίας· ἀπεθυθεῖσα δὲ πρὸς τοὺς ἀξίωματι-  
 κούς.

— Δὲν εἶναι δυνατόν, κύριοι, ν' ἀπολαύσῃ τις χάριν  
 ὑπὲρ τοῦ Κυρίου Σιανκούρ;

— Ἡ φυγὴ μόνη δύναται νὰ σώτῃ τὴν κεφαλὴν του,  
 ἀπήντησεν τις ἐκ τῶν ἐρωτωμένων. Ἡ αὐτοῦ Πανισρό-  
 τῆς ὁ καρδινάλιος Μαζαρίνος ἔπεισε τὸν βασιλῆα μεθ'  
 ὄρκου ν' ἀρνηθῆ πᾶσαν πρὸς τοὺς μονομάχους χορη-  
 γίαν χάριτος.

Τὴν παρελθούσαν νύκτα, ὀκτώ νέει κύριοι ἐκ τῶν

ἐπισημοτέρων οἰκογενειῶν, διὰ τῆς κεφαλῆς τῶν ἱε-  
 νοποιήσιν τὸ διάταγμα τοῦ βασιλέως.

— Ἡ φυγὴ! Ἐλαλήτατε περὶ φυγῆς, κύριοι, ὅτι  
 δὲν θέλετε ἐπιτρέψει ν' ἀπαχθῆ εἰς τὴν ἀγγχόνην ἐκί-  
 νος τοῦ ὁποίου πρὸ ἡμῶν ὥρας ἐθαυμάσατε τὴν ἰ-  
 δρεῖαν.

— Τί ἐξαρτᾶται ἀφ' ἡμῶν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας του!  
 ἀπήντησαν οἱ ἀξιωματικοί. Διὰ ν' ἀφαιρέσῃ τις ἀνθρω-  
 πον ὑπὸ κράτασιν θῆτα παρὰ τῷ ἐπιτετραμμένῳ, πρέπει  
 πρῶτον ν' ἀπεράσῃ τὴν θηλυιὰν εἰς τὸν λαιμόν.

— Θεέ μου, θεέ μου! Δὲν ὑπάρχει λοιπὸν μέσον  
 σωτηρίας; ἀνέκραξεν ἡ νεανίς, θεέ μου, τὸν ἐγκατα-  
 λείπεις καὶ τὸ! καὶ ἀπεσῶρθη πλήρως ἀπελπισίας. Αἴ-  
 φνης ἐπανελθοῦσα εἰς τὰ ἴδια, διευθύνθη πρὸς τοὺς ὑ-  
 πηρέτας τοῦ σώματος, ἀνθρώπους ὡς ἐπιτοπλεῖστον ἀ-  
 πίτους, ἀχαλινώτους καὶ ὑπερτεροῦντας κατὰ τὴν δι-  
 αρπηγὴν καὶ τὴν σκληρότητα τοὺς τρομερωτέρους λη-  
 τὰς.

Κοὶ προσκαλέσασα δύο ἐξ αὐτῶν ἰδίως.

— Θέλετε, εἶπε, νὰ κερδίσητε 100 χρυσὰ λουδοβίαι;

— Ἄν τὸ θέλωμεν! καὶ ἐρωτᾶς ἀκόμη, μικροῦ-  
 λά μου; ἀντίειπον οὗτοι.

— Λοιπὸν οἳς προσφέρω τὸ πῶσον τοῦτο, ἂν θέλ-  
 γει νὰ σώσῃτε ἀπόψε τὸν Μαρκεσίον τοῦ Σιανκούρ,  
 καθ' ἣ στιγμὴν ἐξέβη τοῦ μαγάρου μετὰ τοῦ ἐπιτε-  
 τραμμένου.

— Διέβαλε! αὐτὸ μυρίζει κρεμάλα. Ἐκατὸ λουδο-  
 βίαια εἶναι ὀλίγα δι' αὐτὸ τὸ παιγνίδι.

— Ἔσω, εἶπεν ἡ νεανίς, σύρουσα ἐκ τοῦ κελου  
 αὐτῆς πολυτελεῆς ἀδαμάντινον περιδέραιον. Τὰ πετράδια  
 ταῦτα ἀξίζουσι τὸ διπλάσιον τῆς προσφερθείσης τιμῆς.  
 Ἐὰν λυτρώσῃτε τὸν Μαρκεσίον, θέλω οἳς τὸ δώσει.

— Καὶ τὰ 100 λουδοβίαια;

— Καὶ τὰ 100 λουδοβίαια, ἐπανέλαβεν ἡ κόρη  
 μετὰ περιφρονητικοῦ μειδιήματος.

— Στάσου, στάσου, εἶπεν ὁ Ἰουδαίος, ὅστις ἀκι-  
 νητος μόνον μέχρι τοῦδε, προσέτριβε τὰς χεῖρας, μι-  
 γίστην ἐκφράζων ἀπελπισίαν, στάσου σὲ παρακαλῶ,  
 Ῥαχὴλ, μὴ διαζῆσαι τόσοσ πολὺ... Εὐγε! τὸ περι-  
 δέραιον....

— Μὴ διατάσῃς νὰ θυσιάσῃς τὸ πᾶν ὑπὲρ αὐτοῦ,  
 εἶπεν ἡ Ῥαχὴλ. Τί σημαίνει ὀλίγον χρυσίον ἐνώπιον  
 τῆς ζωῆς ἀνθρώπου, ἄνευ τοῦ ὁποίου οὐ μὲν ἤθελος  
 ληττευθῆ, ἔ ὡ δὲ ἀτιμασθῆ. Τί ἤθελόν σοι ὑπολειφθῆ  
 ἐκ τοῦ χρυσίου τούτου, περὶ οὗ ἤδη φιλονεικίς, ἂν ὁ  
 ἀξίωματικός δὲν σε ὑπερασπίζετο ἐναντίον τῶν στρα-  
 τιωτῶν.

Ὁ ἔμπορος, ἐφ' οὗ ἡ Ῥαχὴλ ἀπόλυτον ἐξήσκει ἐ-  
 πιβρότον, βιβὸν ἐξέφερε στεναγμὸν καὶ ἐσιώπησεν.

— Μίνει τώρα νὰ ἐφεύρωμεν τὰ μέσα τῆς ἀπολυ-  
 τρώσεως τοῦ Μαρκεσίου, ἐπανέλαβεν ἡ Ῥαχὴλ ἀπυ-  
 θυνηθεῖσα πρὸς τοὺς δύο ἀνθρώπους.

— Τὰ μέσα εἶναι ἀπλούστατα, μικροῦλά μου. Ἡ  
 μίσησιον λεύγαν ἀπὸ ἐδῶ εὐρίσκειται, εἰς τὰ δάσος, λο-  
 ξός τις δρόμος, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀρεύκτως θέλει διευ-  
 θυθῆ ὁ ἐπιτετραμμένος· διότι συντέμει τὴν πορτίαν  
 κατὰ δύο ὥρας. Ἐκεῖ θέλομεν κόψει δένδρον καὶ βί-  
 σει αὐτὸ λοξῶς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ. Ἡ ἄμαξα θέλει ἀνοί-